

РЕШЕНИЕ

№ 770

гр. Бургас, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж. Маринова
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20232120201888 по описа за 2023
година

Делото е висящо пред РС Бургас за втори път след като с Решение № 505/16.05.2023г. по КАНД № 448/2023г. на Административен съд Бургас с отменено Решение № 26/23.01.2023г. по анд № 2615/2022г. на РС Бургас и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Производството е образувано по повод жалба на ***, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ***, представлявано от инж. Г. Й. Т. срещу Наказателно постановление № 73/13.07.2022 г., издадено от Директора на Басейнова дирекция „Черноморски район“, с което на основание чл. 53, ал. 1 и чл. 83, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 201, ал. 2 от Закона за водите е наложено на ***, ЕИК ***, административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушаване на чл.48, ал.1, т.11 във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл.200, ал. 4 от Закона за водите.

С жалбата се излагат възражения, че липсват задължителни реквизити по см. чл.57, т.5 ЗАНН-датата, на която е извършено нарушението. Посочва се, че нарушението се изразява в действие и се счита за довършено, когато действието „ползване, над допустимия годишен обем, определен в разрешението“ е било извършено. Наказващият орган не бил посочил датата, на която отговорното лице не е изпълнило посоченото условие от разрешителното, което обуславяло невъзможност за точно дефиниране на началния момент на давностните и преклузивни срокове и съставомерността на деянието. Сочат се възражения, че наказващият орган не е указал прецизно обема на извършеното водовземане за ТК1, ТК1а, ТК4, ТК5, с който е допуснато отклонение от условията в разрешителното, т.к. обемът на превишаване на разрешените количества за водовземане следвало да бъде определен към секундата, в

съотв. с което се индивидуализира размерът на санкцията по чл. 200, ал.1, т.1 ЗВ. Моли за отмяна на НП като незаконосъобразно и неправилно.

В открито съдебно заседание при второто разглеждане на делото жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

Наказваният орган в съдебно заседание при настоящото разглеждане на делото, редовно призован, не изпраща представител.

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в 14-дневния срок по чл. 59, ал.2 от ЗАНН във връзка с чл. 84 от ЗАНН.

Разгледана по същество съдът намира за установено следното:

На 21.03.2022 г. била извършена проверка на място и по документи, постъпили в БДЧР, по изпълнение на условията на Разрешително за водовземане № 200487/28.09.2006 г., издадено от Директора на БДЧР, с титуляр *** - гр. Бургас, за водовземане от подземни води, посредством водовземни съоръжения: ВС-ПС „Тръстиково“: Тръбен кладенец ТК 1, разположен в имот № 000252, в землището на с. Тръстиково, общ. Камено, обл. Бургас, Тръбен кладенец ТК 1а, разположен в имот № 000250, землището на с. Тръстиково, общ. Камено, обл. Бургас, Тръбен кладенец ТК 4, разположен в имот № 000213, в землището на с. Тръстиково, общ. Камено, обл. Бургас, Тръбен кладенец ТК 5, разположен в имот № 000206, в землището на с. Тръстиково, общ. Камено, обл. Бургас, Тръбен кладенец ТК 4, разположен в имот № 118002, в землището на с. Тръстиково, общ. Камено, обл. Бургас, с цел и обект на водовземането: за питейно- битово водоснабдяване на селата Тръстиково, Черни връх, Полски извор, Константиново и Дебелт, общ. Камено, обл. Бургас. Разрешителното е с начален срок на действие 01.10.2006 г. и краен срок- 01.10.2031 г. Разрешеният годишен воден обем, съгласно Раздел „Разпределение на разрешеното водно количество“ към Разрешителното, възлиза на 280000 м3 годишно, при целогодишна експлоатация.

При извършената проверка на наличната по досието на обекта, информация и документация, било констатирано, че съгласно представени от титуляра на разрешителното - *** - гр. Бургас, отчетни документи по реда на Закона за водите за 2021 г., а именно: Дневници с вх. № 26-00-6413/17.01.2022 г. за данните от измерванията на добиваните водни количества по Разрешително № 200487/28.09.2006, с вписани показания на разходомерните устройства (РУ), отчитащи ползваните водни обеми от ПС- Тръстиково за водоснабдяване на селата Тръстиково, Черни връх, Полски извор, Константиново и Дебелт, общ. Камено, обл. Бургас, и Декларация с вх. № 26-00- 5755(A1)/27.01.2022 г. по чл. 194б от Закона за водите за размера на дължимата такса за 2021 г. по горесцитираното разрешително, лицето е превишило разрешените водни количества за 2021 г.

По данните, вписани в представените от титуляра Декларация по чл.194б от ЗВ и Дневници за измерванията на добитите водни количества по разрешителното, ползвани за водоснабдяване на населените места, за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г. при разрешен годишен воден обем от 280000 м3, титуляра е ползвал 306798 м3 вода. Видно от отбелязването в дневниците превишението е започнало след 31.09.2021 г. При посочения

разрешен лимит от 280000 м3 годишно, отчетеното превишение е в размер на 26798 м3, равняващо се на дебит от 0,85 литра на секунда.

С това свое деяние *** - гр. Бургас, е нарушило чл.48, ал.1, т.11 от Закона за водите, като в периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г., не е изпълнило условие от издаденото Разрешително № 200487/28.09.2006 г., в частта „Разпределение на разрешеното водно/количество“, във връзка с т. 15 от Раздел „Условия на водовземането“ към същото, и е превишило разрешения годишен воден обем за 2021г.

За така установените и описани обстоятелства от БДЧР е съставено и изпратено Уведомително писмо изх. № 26-00-6761/06.04.2022 г. до нарушителя за съставяне на АУАН, получено на 07.04.2022 г.

На 04.05.2022 г., на място в офиса на БДЧР - Бургас, в присъствие на упълномощен представител на нарушителя, е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 40/04.05.2022 г. (сер. № 000721). Същият е връчен и подписан от упълномощеното лице без възражения.

В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, до Директора на БДЧР не е постъпило писмено възражение срещу съставения АУАН.

Въз основа на изложеното наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление като на *** е наложено административно наказание във вида на имуществена санкция, регламентирана в чл.200, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗВ.

Наказващия орган за първи път едва в наказателното постановление е приел, че нарушението е извършено повторно по смисъла на §1, ал. 1, т. 22 от ДР на Закона за водите /имало влезли в сила на 10.06.2021 г. НП № № 70,71,72,73 и 74 от 01.06.2021 г. издадени от Директора на БДЧР, за нарушения от същия вид/, и настоящото нарушение било извършено в едногодишния срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което нарушителят бил наказан за нарушение от същия вид, поради което на основание чл. 200, ал. 4 от ЗВ му наложил санкция за повторност в размер на 1000 лв.

Изложеното се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства.

Съдът намира, че НП отговаря на изискванията на чл. 57 ЗАНН, издадено е от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, спазени са сроковете по чл. 34 ЗАНН като относно наличието на процесуални нарушения се е произнесъл и Административен съд Бургас съгласно Решение № 505/16.05.2023г. по КАНД № 448/2023г. на Административен съд Бургас.

Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 11 от Закона за водите (ЗВ) водоползвателите - титуляри на разрешителни, имат задължение да изпълняват условията в издадените им разрешителни по реда на този закон и комплексните разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда.

В чл. 200, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗВ се предвижда, че се наказва с глоба, съответно

имуществена санкция, освен ако не подлежи на по-тежко наказание, физическото или юридическото лице, което ползва води без необходимото за това основание или в отклонение на предвидените условия в разрешителното или договора с количество до 1 л. на секунда - от 150 лв. до 1000 лв.

В случая от събраните по делото доказателства се установява, че се касае за фактическо превишение на годишния воден обем, определен на *** по силата на Разрешително за водовземане и по-конкретно – превишаване на годишния воден обем за 2021г., определен в Разрешително № 200487/28.09.2006 г. с титуляр *** гр. Бургас за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г. при разрешен годишен воден обем от 280000 м3, титуляра е ползвал 306798 м3 вода. Видно от отбелязването в дневниците превишението е започнало след 31.09.2021 г. като при посочения разрешен лимит от 280000 м3 годишно, отчетеното превишение е в размер на 26798 м3, равняващо се на дебит от 0,85 литра на секунда.

Съгласно приетото в Решение № 505/16.05.2023г. по КАНД № 448/2023г. на Административен съд Бургас конкретната дата, след която е налице превишение на разрешеното количество за 2021г. е ирелевантен факт и непосочването ѝ в АУАН не е довело до неяснота относно вмененото нарушение, нито до нарушаване на правото за защита на санкционираното лице.

В Разрешителното има определена годишна и дневна база като е предвидено, че следва да се спазват и да не се нарушават параметрите на водовземането като са конкретно определени както за денонощия, така и годишно. В конкретния случай се касае за превишение на годишния воден обем в размер на 280000 куб.м. за календарната 2021г., поради което и се приема, че в НП е правилно прието, че се касае за нарушение, извършено в периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г., за който именно са добити 306798 м3 вода, което съставлява нарушаване параметър на водовземане с 26798 м3.

Количеството на водовземане в отклонение на разрешителното определено с точност до литър в секунда влияе на съставомерността на осъщественото административно нарушение по букви „а“, „б“, „в“ и „г“ на чл. 200, ал. 1, т. 1 ЗСВ и има отношение към размера на санкцията, но в конкретния случай дружеството е санкционирано по б „а“ на чл. 200, ал. 1, т. 1 ЗВ, което за него е най-благоприятно и поради това и пропускът да се посочи точното количество почерпена вода няма отношение към законосъобразността на санкцията. В закона чл. 200, ал. 1, т. 1, б „а“ ЗВ не е посочена долна граница и не е нарушено правото на защита на санкционираното юридическо лице.

В АУАН обаче не е описан признакът „повторност“ на нарушението и това обстоятелство за първи път се вменява едва с НП. Тъй като дружеството е санкционирано при условията на повторност, съгласно и разпоредбата на чл. 200, ал. 4 от ЗВ, и тъй като се отнася за обективен признак от състава на нарушението, то с оглед осъществяване на правото на защита на санкционираното лице това обстоятелство трябва да е посочено и в АУАН съгласно чл. 42, т. 4 ЗАНН. Тъй като такава констатация в обстоятелствената част на АУАН липсва, то следователно с обжалваното НП е наложена санкция за деяние, което не е установено по надлежния ред и по което дружеството жалбоподател е било лишено от

възможността да се защити. Съгласно ТР № 8/16.09.2021г. на ВАС по т.д. № 1/2020г. в правомощията на районния съд е да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, когато се налага да се приложи закон за същото, еднаквото или по-леко наказуемо нарушение без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

Ето защо, тъй като нарушението съгласно събраните доказателства, е доказано, но е допуснато нарушение при установяване и предявяване на обвинението по квалифициращия признак за повторност, то следва да се преквалифицира като такова по основния състав на чл. 200, ал. 1, т. 1, б „а“ ЗВ. Размерът на имуществената санкция следва да се определи в пределите, предвидени от законодателя от 150 до 1000 лева. Според този състав подходът на наказващия орган при определяне на размера на санкцията в минимален размер е законосъобразен, тъй като в случая не са установени неблагоприятни последици, касае се за водоснабдяване на съответните села и не е било редно да се прекъсва храненето им като самият актосъставител в съдебно заседание посочи, че се касае за само една допълнителна процедура, като е трябвало да се сезира БДЧР. Ето защо и санкцията следва да се определи в размер на 150 лева и да се измени наказателното постановление като се измени и размерът на имуществената санкция от 1000 лева на 150 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д ЗАНН съдът се произнася по разноските. Случая на изменение на НП не е изрично регламентиран от законодателя в ЗАНН и АПК, поради което следва да се вземе предвид препращането към ГПК съгласно чл. 144 АПК. Гражданският процесуален кодекс в чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК предвижда, че заплатените от ищеца и ответника такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат се заплащат съразмерно с уважената, респективно с отхвърлената част от иска. Съдът счита, че производството по ЗАНН е специално, същото в частта за разноските препраща към АПК, който от своя страна препраща към ГПК.

Предвид изменението на наказателното постановление, е уважена частично претенцията на жалбоподателя, като в същото време е прието, че е налице и основание за ангажиране на неговата административнонаказателна отговорност, но неправилно е определен размера на наложеното административно наказание. Изменението на НП, с което се намалява размера на санкцията, съдържа имплицитна частична отмяна на акта. Поради това при наличието на изменено НП, неговите адресати разполагат с процесуална възможност за обезщетение за претърпени вреди и разноските следва да се разпределят по съразмерност (арг. Решение от 07.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 326 / 2020 г. на III състав на Административен съд - Стара Загора; Определение № 10291 от 01.08.2018 г. по адм. д. № 8147/2018 на Върховния административен съд; Решение № 101 от 05.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 69 / 2020 г. на Административен съд – Кюстендил; Определение № 2105 от 14.12.2020 г. по к. ч. адм. н. д. № 2307 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив; Определение от 22.05.2020 г. по к. ч. адм. н. д. № 10095 / 2020 г. на Административен съд - Велико Търново; Определение от 20.07.2020 г. по к. ч. адм. д. № 10156 / 2020 г. на Административен съд - Велико Търново и др.).

В конкретния случай НО е бил представляван от юрисконсулт като при първото

разглеждане на делото претендира за заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който от своя страна препраща към чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150 лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедливия размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лева като предвид изменението на НП следва да се присъди възнаграждение съобразно потвърдената част от НП, а именно 12 лева.

В полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за юрисконсулт, определено съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ съобразно фактическата и правна сложност на делото в размер на 80 лева и следва да се присъди съразмерно на отменената част от наказателното постановление, а именно в размер на 68 лева.

Предвид гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 73/13.07.2022 г., издадено от Директора на Басейнова дирекция „Черноморски район“, с което на основание чл. 53, ал. 1 и чл. 83, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 201, ал. 2 от Закона за водите е наложено на ***, ЕИК ***, административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушаване на чл.48, ал.1, т.11 ЗВ на основание чл. 200, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл.200, ал. 4 от Закона за водите като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** деянието от **такова по чл. 200, ал. 4 от Закона за водите В ТАКОВА ПО** чл. 200, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за водите и **НАЛАГА** на ***, ЕИК *** за нарушение чл.48, ал.1, т.11 от Закона за водите на основание чл. 200, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за водите **административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.**

ОСЪЖДА ***, ЕИК *** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Басейнова дирекция „Черноморски район“ сумата в размер на **12 /дванадесет/ лева** възнаграждение за юрисконсулт.

ОСЪЖДА Басейнова дирекция „Черноморски район“ **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на ***, ЕИК *** сумата в размер на **68 /шестдесет и осем/ лева** възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____